

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Μηνιαία Έκδοση – Μάρτιος 2022 – Έτος 75 – Αρ. Φύλλου 779

το Γαλαξίδι

Ιδιοκτησία - Έκδοση
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Συντακτική Επιτροπή

ΖΩΗ ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ-ΚΟΥΤΡΑ,
ΕΛΕΝΗ ΜΑΡΑΚΗ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΕΛΕΣ,
ΣΤΑΥΡΙΑΝΗ ΑΛΕΞΙΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΛΚΟΣ,
ΤΙΝΑ ΑΝΑΡΕΛΑΟΥ, ΚΕΛΑΥ ΠΕΤΡΑΤΖΑ,
ΗΛΙΑΣ ΚΟΥΜΠΑΡΟΥΛΗΣ, ΖΑΜΠΕΤΑ ΡΟΗ.

Γραφεία Συνδέσμου - Εφημερίδας

Καραϊσκού 111, 185 32 Πειραιάς

Τηλ.: 210 41.23.528

e-mail: syngalax@gmail.com

Εορτασμός 25ης Μαρτίου 1821 στο Γαλαξίδι

Πανηγυρικά, μπορούμε να πούμε, ότι γιορτάσαμε φέτος τις μέρες της εθνικής μας εορτής, της 25ης Μαρτίου και της μεγάλης θρησκευτικής εορτής του ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ της Θεοτόκου. Οι ηλιόλουστες μέρες συνέβαλαν στην ψυχική μας ανάταση ανάμεσα σε πανδημία και ουκρανική κρίση. Ο διάσκομος, από την πλατεία Ηρώων κατά μήκος των δρόμων, πλατειών και παραλίας του Γαλαξειδίου, έδωσε πραγματικά παλμό σε ντόπιους και πάρα πολλούς επισκέπτες του.

Η Λαμπαδηφορία

Τις βραδινές ώρες της παραμονής της εορτής, ο παιδόκοσμος με τους γονείς και φίλους τους, με την πρωτοβουλία του Συλλόγου Γυναικών Γαλαξειδίου, συγκεντρώθηκε στα «Μανουσάκια» κρατώντας φωτεινές δάδες (μαλαστούφες). Μόλις άρχισε να σκοτεινιάζει οι δάδες άναψαν και ξεκινώντας από το μπαλκόνι «του Μακούλη» άρχισαν απαγγελίες από τα παιδιά που συμμετείχαν, ακολουθώντας το δρόμο προς την παραλία, από τα μπαλκόνια Σπύρου Μπαρλιακού, Σάββα Μαρκεζίνη, Βασίλη Βαϊδάνη, Παναγιώτη Πετρατζά και με τελευταίο της Μαριγούλας Γούναρη-Καραμπέτσου, με εθνικές στολές οι μικροί τελειώσαν τις απαγγελίες.

Τότε συγκεντρώθηκαν όλοι όσοι ακολουθούσαν την λαμπαδηφορία και πλαισιώνοντας τους πρωταγωνιστές της γιορτής στο Μώλο, έψαλαν τον Εθνικό Ύμνο. Άξιοι συγχαρητηρίων οι γονείς των παιδιών και ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ που οργάνωσε και πρωτοστάτησε σε όλη τη γιορτή.

Τα ονόματα αυτών των παιδιών που απήγγειλαν τα αναφέρουμε, γιατί έτσι τους τονίζουμε την προσφορά και τους εμπυχνώνουμε για το μέλλον. Μπράβο, λοιπόν, στους Δημήτρη Τάσιο, Χρισόστομο Κων. Ζέρβα, Ευάγγελο Βότα, Φανή Καρατζά, Μάριο-Ευστάθιο Ζησίμου Ζέρβα.

Η μικροί λαμπαδηφόροι με τους γονείς τους στο Μώλο στο τέλος της λαμπαδηφορίας.

ΦΩΤΟ: ΗΛΙΑΣ ΜΑΣΣΑΡΟΣ

Τίμηση Ευεργετών-Δωρητών Γαλαξειδίου

Η Δημοτική Ενότητα Γαλαξειδίου και η Κοινότητα Γαλαξειδίου, για να τιμήσουν τη μνήμη των Ευεργετών-Δωρητών και όλων όσων προσέφεραν καθ' οιονδήποτε τρόπο για την πνευματική, πολιτιστική κοινωνική άνοδο του Γαλαξειδίου, ετέλεσαν την Κυριακή της 20ής Μαρτίου μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως αυτών. Ήτοι των:

Ιακώβου Βαβανάτσου

τ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος
Νικολάου Μάμα,

Ευθυμίου Τσαλαγκίρα και Ευσταθίας Ρέλλα,
Παναγιώτου Ι. Αγγελή, Ιωάννας Η. Αγγελή,
Αθηνάς, Παναγιώτου και Αθανασίου Σ. Αγγελή,
Γεωργίου Ε. Αγγελή, Αθηνάς Π. Καμμένου,
Αλκιβιάδη Καμμένου, Καίτης Καμμένου,
Αθηνάς Χ. Τεάζη, Θεώνης Χ. Φραγκάκη,
Ανδρέα Μιχαλόπουλου, Παναγιώτου Κ. Στέφου,
Ευθυμίου Κουλομπύρου, Ηλία Μακρή,
Λουΐζας Κούτουλα-Νικολοπούλου,
Ιωάννη Παπά, Γεωργίου Κουμπαρούλη,
Κων/νου Γερασάκη,
Ιωάννη Αναστασόπουλου,
Ανδριαννής Σιδηροπούλου

Κων/νου Σάθα, Γεωργίου Καμμένου (Αγάνα),
Εύας Βλάμη, Σπύρου Βασιλείου,
Ευθυμίου Ν. Γουργουρή, Ιωάννη Μητρόπουλου,
Ευθυμίου Βλάμη, Ευθυμίου Η. Γουργουρή

Στη θεία Λειτουργία και στο εν συνεχεία μνημόσυνο παρέστη ο Δήμαρχος Δελφών κ. Παναγιώτης Ταγκαλής, οι Αντιδήμαρχοι σύμβουλοι, εκπρόσωπος του Λιμενικού μας Ταμείου, ο διατελέσας Δήμαρχος Γαλαξειδίου κ. Κουτονιάς Δημ. καθώς και εκπρόσωποι Συλλόγων, Σωματείων, συγγενείς των τιμωμένων καθώς και αρκετοί δημότες του Γαλαξειδίου.

Η ημέρα αυτή είχε μια ιδιαίτερη τελετουργικά μεγαλοπρέπεια. Με σεβασμό διάχυτο στα πρόσωπα

όλων εγάλη το «αιωνία η μνήμη». Ο Αντιδήμαρχος κ. **Ευθύμιος Γρίβας**, επειδή απουσίαζε ο πρόεδρος του Κοινοτικού Συμβουλίου λόγω ασθένειας, με σύντομη ομιλία του για τους τιμωμένους νεκρούς ευεργέτες μας και δωρητές, αναφέρθηκε στην προσφορά τους.

Αγαπητοί συμπολίτες,

Με το σημερινό μνημόσυνο αισθανόμαστε το χρέος να εκφράσουμε τις ευγνώμονες ευχαριστίες μας και να αποδώσουμε φόρο τιμής στους ευεργέτες συμπατριώτες μας για την έμπρακτη, πολύτιμη και φιλόνητη προσφορά τους στην πόλη μας. Η προσφορά αυτή αποδεικνύει τα ευγενή και ενάρετα αισθήματά τους. Αν η ευγνωμοσύνη είναι αρετή, η ευεργεσία είναι η Κορωνίδα όλων των αρετών.

Οι αείμνηστοι υπήρξαν αξιόλογα άτομα της κοινωνίας μας που αγαπούσαν το Γαλαξίδι. Ένα μέρος της περιουσίας τους, που απέκτησαν με την εργατικότητα και τη συνέπειά τους, το κληροδότησαν στην πόλη μας για την κοινωνική, πολιτιστική και οικονομική ανάπτυξή της.

Τα ακίνητα και οι δωρεές που μας πρόσφεραν με την σωστή διαχείριση αποφέρουν αρκετά έσοδα ετησίως.

Σύμφωνα με τη βούληση των ευεργετών, τα έσοδα αυτά χρησιμοποιούνται για την ανάπλαση του Γαλαξειδίου (όπως η διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου του Αγ. Νικολάου), για την οικονομική ενίσχυση αναξιόπαθόντων συμπολιτών μας και για τα χρηματικά έπαθλα προκειμένου να επιβραβεύσουμε αριστούχους μαθητές.

Σε όλους αυτούς τους ευεργέτες, λοιπόν, εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας σήμερα και ευχόμαστε η προσφορά τους, το έργο και το ήθος τους να αποτελέσουν παράδειγμα προς μίμηση.

Μετά το «δι' ευχών» έγινε πρόσκληση των παρευρεθέντων για καφέ στα καταστήματα του Γαλαξειδίου

από τον κ. Αντιδήμαρχο. Για τους προσκεκλημένους η συγκέντρωση έγινε στο παραδοσιακό μας καφενείο της Αγοράς «Ο ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ». Πάντα σε τέτοιες συγκεντρώσεις δίδεται η ευκαιρία πιο κοντά να βρεθούμε όχι μόνο με άτομα που γνωρίζουμε αλλά και με ευρύτερο κύκλο. Αυτή τη φορά και απόγονους ευεργετών-δωρητών, οι οποίοι συνεχίζουν το έντονο για το Γαλαξίδι των προγόνων τους ενδιαφέρον.

Έτσι η ευγενής συμμετοχή, ανταλλαγή απόψεων, προτάσεων και διαθέσεων διευρύνει σε σκέψεις συμπεράσματα για την αντιμετώπιση τοπικών και όχι μόνο θεμάτων. Η **παρουσία** όμως, στην όλη εορταστική εκδήλωση, υπήρξε ιδιαίτερα σημαντική, όταν ευεργεθέντες από τα κληροδοτήματα ήταν μαθητές που είχαν βραβευθεί, κυρία που υπήρξε γραμματέας του κληροδοτήματος Μάμα και στη συνέχεια δικαστική υπάλληλος, αλλά και αρκετοί συμπολίτες μας ευεργετούμενοι από τα έσοδα αυτών των κληροδοτημάτων.

Από το **Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών**, ο οποίος διαχειρίζεται τις δωρεές των αείμνηστων Ιακώβου Βαβανάτσου, τ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος και των αδελφών, αειμνήστων Ευαγγελίας Πέρρου και Αθανασίου Μελέτη παρέστη η Πρόεδρος του Συνδέσμου μας κα Ζωή Αρβανίτου-Κούτρα. Από το κληροδοτήμα οικογενείας Αγγελή ο κ. Γεώργιος Άλκη Καμμένος, από το κληροδοτήμα Παναγιώτη Στέφου ο κ. Κώστας Γεωργίου Αναστασόπουλος. Από το κληροδοτήμα Κων/νου Γερασάκη το ζεύγος Μαρίζας Ζαγορά και Νικολάου Ξηρού.

Οι καιρικές συνθήκες δεν επέτρεψαν σε όλους τους προσκληθέντες από την Κοινοτική μας Ενότητα να παρευρεθούν, οπότε την εκπροσώπησή τους είχαν αναλάβει οι διαχειριστές των ευγενών προσφορών ευεργετών και δωρητών.

Μια ημέρα αναγνώρισης και προσφοράς. Μια ευκαιρία αναλογισμού προς μίμηση.

Γαλαξίδι, 20 Μαρτίου 2020
Ζωή Αρβανίτου-Κούτρα

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Προς τον Υπουργό
Προστασίας του Πολίτη
κ. Παναγιώτη Θεοδωρικάκο

Κύριε Υπουργέ, ελπίζω το mail να φθάσει στα χέρια σας για την ενημέρωσή σας.

Λέγομαι Μαριλένα Φραγκίσκου και μένω εδώ και χρόνια σχεδόν μόνιμα στο Γαλαξίδι, μισή ώρα απόσταση από τον ομφαλό της γης, τους Δελφούς.

Μέχρι πριν κάποια χρόνια υπήρχε εδώ ένας αστυνομικός σταθμός με ένα αστυνομικό λίγο πριν συνταξιοδοτηθεί (με ό,τι αυτό συνεπάγεται). Μετά που πήρε τη σύνταξή του, ο σταθμός έκλεισε και τώρα αρμόδια για το Γαλαξίδι είναι η Αστυνομία Ιτέας (απόσταση ένα τέταρτο στην καλύτερη περίπτωση από εδώ).

Το θέμα είναι ότι αυτά τα χρόνια, τα πράγματα, όσον αφορά την ασφάλειά μας, δυστυχώς έχουν αλλάξει προς το χειρότερο.

Οι κλοπές χειμώνα/καλοκαίρι έχουν πολλαπλασιαστεί, και οι δημότες όπως και ξένοι, πολλοί εκ των οποίων έχουν μόνιμη κατοικία εδώ, αισθανόμαστε μεγάλη ανασφάλεια. Σκεφθείτε όταν γίνεται μια κλοπή, να πρέπει να έρθουν από την Ιτέα! Το «πουλάκι» έχει πετάξει, και αυτό το ξέρουν και οι κακοποιοί.

Έχουμε φίλους από το εξωτερικό που θέλουν να αγοράσουν και να επενδύσουν εδώ (γιατί είναι ένα πολύ όμορφο, παραδοσιακό μέρος, με πολλούς επισκέπτες και λόγω Δελφών), και μας λένε ότι η έλλειψη ασφάλειας είναι ένας ανασταλτικός παράγοντας.

Γνωρίζω ότι είμαστε μια σταγόνα στην θάλασσα μπροστά σε αυτά που αντιμετωπίζετε σε όλη την Ελλάδα, αλλά θέλω να πιστεύω βλέποντας τις αποτελεσματικές σας προσπάθειες, ότι κάτι θα μπορούσατε να κάνετε για το Γαλαξίδι.

Σημειώσατε ότι τον χειμώνα οι μόνιμοι κάτοικοι είναι γύρω στους 1.300, ενώ Σαββατοκύριακα, εορτές και καλοκαίρι υπερβαίνουν τις 3.000.

Ευχαριστώ πολύ για τον χρόνο σας και θα εκτιμούσα μια απάντηση από κάποιον αρμόδιο.

Μαριλένα Φραγκίσκου

Ενίσχυση τής Δ.Α. Φωκίδας με 11 Αστυνομικούς

Η Κυβέρνηση, διά του Υπουργού Προστασίας του Πολίτη κ. Παναγιώτη Θεοδωρικάκου, ανταποκρινόμενη στο αίτημα των Αστυνομικών τής Φωκίδας, αλλά και της τοπικής κοινωνίας, ενισχύει την Αστυνομική Διεύθυνση Φωκίδας συνολικά με έντεκα (11) αστυνομικούς και συγκεκριμένα: έναν Υπαστυνόμο, δύο Ανθυπαστυνόμους-Αρχιφύλακες και οκτώ Ανθυπαστυνόμους-Αρχιφύλακες-Υπαρχιφύλακες-Αστυφύλακες, σύμφωνα με το π.δ. 82/2021.

Η εν λόγω ενίσχυση αποτελεί μια από τις μεγαλύτερες που διατέθηκαν στις κατά τόπους Αστυνομικές Υπηρεσίες όλης τής επικράτειας σε σχέση με τον πληθυσμό των αντίστοιχων περιφερειακών ενοτήτων και έρχεται να προστεθεί στην πρόσφατη αναβάθμιση του Αστυνομικού Σταθμού Γραβιάς μέσω τής απόσπασης έξι (6) αστυνομικών.

Η Κυβέρνηση ενισχύει με πράξεις το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών τής Φωκίδας.

Σημείωση τής εφημερίδας: Πιστεύουμε ότι με την ενίσχυση τής Αστυνομικής Διεύθυνσης Φωκίδας θα μπορέσει και το Γαλαξίδι να έχει την ανάλογη αστυνομική κάλυψη.

ΣΩΜΑΤΕΙΟ

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ & ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Έχοντας υπόψη:

(α) τις διατάξεις τού Καταστατικού τού Σωματείου μας, σχετικά με την σύγκληση Τακτικής ετήσιας Γενικής Συνέλευσης των μελών,

(β) τα ισχύοντα μέτρα για την αντιμετώπιση των συνεπειών τής πανδημίας τού κορωνοϊού covid-19 και την ανάγκη περιορισμού τής διασποράς του και

(γ) την όσο το δυνατό μεγαλύτερη συμμετοχή των μελών μας,

αποφασίσθηκε, κατά την συνεδρίαση τού Δ.Σ. τής 13ης Φεβρουαρίου 2022, η σύγκληση τής Τακτικής ετήσιας Γενικής Συνέλευσης, όπου θα πραγματοποιηθούν και οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέων καταστατικών οργάνων, την Κυριακή 07 Αυγούστου 2022 και σε περίπτωση μη απαρτίας την Κυριακή 14 Αυγούστου 2022 στον προαύλιο χώρο τού Πνευματικού Κέντρου τού Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών «Σπίτι των Νέων», σε ώρα που θα καθορισθεί εκ νέου με σχετική απόφασή μας και θα γνωστοποιηθεί εγκαίρως.

Στο διάστημα που μεσολαβεί μέχρι την πραγματοποίηση τής Γενικής εκλογοαπολογιστικής Συνέλευσης και προκειμένου τα τακτικά μέλη να έχουν το δικαίωμα τού εκλέγειν και του εκλέγεσθαι κατά τις αρχαιρεσίες, θα πρέπει προηγουμένως να έχουν εκπληρώσει τις ταμειακές τους υποχρεώσεις. Υπενθυμίζεται στα τακτικά μέλη ότι η ετήσια συνδρομή είναι δέκα (10,00 €) ευρώ και προκειμένου να τακτοποιηθεί, μπορείτε να προβαίνετε στην κατάθεση αυτής στον λογαριασμό τού Σωματείου που τηρείται στην Ε.Τ.Ε. με IBAN: GR720110358000035800254530, ενημερώνοντας το Δ.Σ. στο email: fnimgalaxidiou@gmail.com, οπότε θα εκδίδεται και η προβλεπόμενη απόδειξη εισπραχής. Για οποιαδήποτε διευκρίνιση μπορείτε να απευθύνεστε στον ταμία τού Σωματείου κ. Ανδρέα Μιχόπουλο (κιν.6977049852).

Παράλληλα και προκειμένου να καταρτισθεί εγκαίρως το ψηφοδέλτιο των μελών που επιθυμούν να θέσουν υποψηφιότητα για το επόμενο Διοικητικό Συμβούλιο, Εξελεγκτική Επιτροπή και Εφορευτική Επιτροπή, παρακαλείται οποιοδήποτε τακτοποιημένο οικονομικά μέλος τού Σωματείου ή τυχόν νέο μέλος που επιθυμεί να εγγραφεί και να θέσει υποψηφιότητα, να αποστείλει σχετικό αίτημα με τα απαραίτητα στοιχεία (Ονοματεπώνυμο, πατρώνυμο, Α.Δ.Τ., τηλέφωνο, Δ/ση κατοικίας) στο email: fnimgalaxidiou@gmail.com του Σωματείου, το αργότερο έως το Σάββατο 06 Αυγούστου 2022.

Για οποιαδήποτε διευκρίνιση, παραμένουμε στη διάθεσή σας στο κιν.6932194155 (Παρασκευάς Αθαν., Πρόεδρος Δ.Σ.) ή στο email: fnimgalaxidiou@gmail.com.

Μία επισήμανση

Κάθε εκδήωση στη ζωή μας αφήνει εντυπώσεις, κρίσεις και επισημάνσεις. Αυτή τη φορά, παρακολουθώντας την παρέλαση τής 25ης Μαρτίου, έζησα μερικά χρόνια πίσω, αφού ως μαθητής τού Γυμνασίου τότε έπαιρνα ενεργά μέρος στον όλο εορτασμό, καθώς και στην παρέλαση. Παρότι το σχολείο δεν διέθετε τον αριθμό τού σημερινού εκπαιδευτικού προσωπικού, είχαμε κάνει πολλές πρόβες για την παρέλαση και τις θεατρικές παραστάσεις στην κατάμεστη αίθουσα τού Δημοτικού μας Θεάτρου, του «Παρθεναγωγείου».

Τότε ξυπνούσαμε πρωί, για να πάρουμε μέρος στον Εωθινό Ύμνο και την έπαρση τής Σημαίας. Στην παρέλαση είχαμε σαλπιγγητή Γαλαξειδιώτη από την εμπειρία του στο στρατό.

Με το πέρασμα τού χρόνου το Γαλαξίδι απέκτησε και τη Φιλαρμονική του, που έδινε ζωή στις παρελάσεις.

Παρακολουθώντας, λοιπόν, τη φετινή παρέλαση, λυπήθηκα που δεν άκουσα τη Φιλαρμονική και ρώτησα γιατί αυτή παράλειψη. Μου απάντησαν ότι εδώ και λίγα χρόνια το Γαλαξίδι έπαψε να έχει Φιλαρμονική. Μας την κατάργησαν κι αυτή, με τελευταία ελπίδα την επαναφορά της, αν το αίτημα τού Συνδέσμου Γαλαξειδιωτών, προσωπικά στο Δήμαρχό μας, εύρει ανταπόκριση και ικανοποιηθεί.

Κ.Π.

Συνταξιούχος Πλοίαρχος Ε.Ν.

Ευχαριστούμε την κα Πέγκυ Αραβαντινού Τζε, επιστημονική Σύμβουλο ΠΣΤΕ, τής Περιφερειακής Σύμβουλο ΠΣΤΕ, για τις ευχές της για την εορτή τής 25ης Μαρτίου.

Συνάντηση τού βουλευτή Ιωάννη Μπούγα με τον Υπουργό εσωτερικών κ. Μάκη Βορίδη με θέμα την καθιέρωση τής επετείου τής καταστροφής τού Γαλαξειδίου

Η διατήρηση τής ιστορικής μνήμης αποτελεί ιερό μας καθήκον

Επισκέφθηκα χτες τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Μάκη Βορίδη από τον οποίο ζήτησα να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες, ώστε να οριστεί η 23η Σεπτεμβρίου κάθε έτους ημέρα εθνικής μνήμης στην Κοινότητα Γαλα-

ξειδίου και να πραγματοποιούνται εκδηλώσεις το προτελευταίο Σαββατοκύριακο κάθε Σεπτεμβρίου, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 3/2021 απόφαση τής τοπικής κοινότητας Γαλαξειδίου, η οποία έχει στο σύνολό της υιοθετηθεί με την

58/2021 απόφαση του δ.σ του Δήμου Δελφών.

Στον Υπουργό ανέφερα συνοπτικά τα ιστορικά γεγονότα, που συνηγορούν στην καθιέρωση τής επετείου: την θυσία των Γαλαξειδιωτών και την ολοκληρωτική

καταστροφή τής πόλης στο βωμό τής Ελευθερίας και τόνισα ότι η θέσπιση τής εορτής, αποτελεί ελάχιστο δείγμα αναγνώρισης από την Ελληνική Πολιτεία τής προσφοράς τού Γαλαξειδίου στον εθνικοαπελευθερωτικό μας Αγώνα.

Ο Υπουργός δεσμεύτηκε ότι θα κινήσει άμεσα την διαδικασία έκδοσης τού απαιτούμενου διατάγματος.

Η ξεροτριφτή

Γίνεται Καθαρά Δευτέρα χωρίς λαγόνα και χαλβά, χωρίς ταράμα και όλα αυτά τα νησίσιμα που γεμίζουν το τραπέζι και μας προετοιμάζουν για τη σαρακοστή; Όχι, βέβαια. Στο Γαλαξείδι, όμως, οι νοικοκυρές, από παλιά, συνήθιζαν να φτιάχνουν και την ξεροτριφτή. Κάτι ανάμεσα σε ψωμί και κέικ, με πολύ απλά υλικά: αλεύρι, λάδι και ζάχαρη, εμπλουτισμένα με διάφορα μυρωδικά, όπως κανέλα, γαρύφαλλο, μοσχοκάρυδο και χυμό πορτοκάλι, ώστε να γίνει μια ζύμη μάλλον σφιχτή, που την άπλωναν στο ταψί και, αν ήθελαν, έρριχναν από πάνω μπόλικο σουσάμι. Όταν ψήνεται αυτή η ζύμη, μοσχοβολάει ο τόπος και ευφραίνεται ο ουρανίσκος, σαν έρχεται η ώρα της δοκιμής. Αυτό το έθιμο, να φτιάχνουμε δηλαδή ξεροτριφτή, με ακολουθεί από τα μικρά μου χρόνια, από τότε που η γιαγιά μου και η μάνα μου στη συνέχεια ανασκουμπώνονταν, για να ετοιμάσουν το «γλυκό». Και δεν έχει περάσει ούτε μια Καθαρά Δευτέρα, που να μην έχω ακολουθήσει κι εγώ τη συνήθειά τους. Είναι κάτι που όλοι περιμένουν στην οικογένεια και, μπορώ να πω, έχει ξεπεράσει και τα όρια της οικογένειας. Φίλοι των παιδιών που φιλοξενούνται, για να χαρούν τα αλευρομουντζουρώματα, με λαχτάρα περιμένουν να γευτούν τη γαλαξειδιώτικη μπουγάτσα, όπως λένε αλλιώς την ξεροτριφτή. Και παλιότερα, θυμάμαι, όταν επιστρέφαμε στις εργασίες μας την επομένη της Καθαροδευτέρας, οι συνάδελφοι έλεγαν: «Μας έφερες ξεροτριφτή;», για να συνοδεύσει τον καφέ τους την ώρα του διαλείμματος από τη δουλειά. Και γέμιζα από περηφάνια, γιατί ένιωθα σαν να επιδίδω τα διαπιστευτήρια μιας γεύσης που είχε γίνει αποδεκτή μακριά από το Γαλαξείδι.

Η ξεροτριφτή κάποιες φορές μπορεί να αντικαταστήσει τη φανουρόπιτα, αρκεί να έχει υπολογίσει το σωστό αριθμό υλικών που θέλει ο Άγιος. Με λίγα λόγια, όποια εποχή του χρόνου επιθυμείς, μπορείς να την απολαύσεις. Προτιμώ, όμως, αυτή τη μία φορά, την ημέρα της Καθαράς Δευτέρας, που γιορτάζεται ως έθιμο και αναζητάς την επανάληψή του, για να μη χαθεί στο πέρασμα των χρόνων και στη συνήθεια.

E.M.

ΠΑΛΙΕΣ ΘΥΜΗΣΕΣ «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΤΕΪΑ»

Κάτι σαν να λέμε «ΤΣΑΪ και ΣΥΜΠΑΘΕΙΑ». Θα πρόσθετα και πολιτισμός. Γαλαξείδι του '63 και κάποιοι πιο ανήσυχοι, πιο δημιουργικοί, σκέφτονται, για να ξεορκίσουν τους δύσκολους χειμώνες που περνάγαμε, μια μηνιαία συνέντευξη, σ' ένα χώρο επιλογής τους για μια λογοτεχνική βραδιά!

Έτσι επιλέγεται το ΚΑΦΕΝΕΙΟ με τον κυρ-Θύμιο να τους υποδέχεται με ανοιχτές αγκαλιές.

Εξ άλλου ήταν το ημερήσιο στέκι τους, τον υπόλοιπο καιρό, των δασκάλων και των καθηγητών, που έμεναν και δίδασκαν στον τόπο.

Έτσι, λοιπόν, ένα Σάββατο τουλάχιστον κάθε μήνα (ή και δυο φορές) έδιναν ένα ραντεβού για τη φιλολογική βραδιά. Κάθε φορά ένας ομιλητής επέλεγε ένα θέμα από την τότε επικαιρότητα, την τότε επιστήμη ή την τότε κοινωνικότητα και το εξέφραζε με την δική του γραφή και σκέψη. Ομολογώ, αν και πιτσιρικάς, καθόμουν και άκουγα, θάλαγα με πολλή υπομονή και θέληση, αφού τον κύριο λόγο είχαν οι δάσκαλοί μου και οι καθηγητές του τότε Γυμνασίου μας. Έβλεπα τον κόσμο με φωτισμένα πρόσωπα, φρεσκοβαμμένα και καλοντυμένα, με ένα μόνιμο χαμόγελο ευτυχίας στα χείλη τους γι' αυτό που θα ακολουθούσε...

Εγώ είχα ετοιμάσει από νωρίς τις πλάκες του γραμμόφωνου, τις βελόνες και τα λοιπά εξαρτήματα. Για να είμαι ειλικρινής την κύρια δουλειά την έκανε ο αδελφός μου, που ήξερε τις μικροφωνικές κάψες και τα λοιπά, αλλά, λόγω της εφηβείας του τότε, ντρέποταν και η μπάλα έπεφτε σε μένα. Ήταν βλέπεις και η εποχή των 78 στροφών και οι πλάκες από βακελίτη έσπαζαν σαν γαλέτες!

Το ΦΟΞ ΝΤΡΟΤ και οι ρούμπες στην αναμονή!

Στην πάνω γωνία του Καφενείου ήταν το μεγάλο τραπέζι με τις ελεύθερες κοπέλες και τα γέλια τους και τα πειράγματά τους ακούγονταν όλο το βράδυ. Όταν πήγαινε ο πατέρας να πάρει παραγγελία, του έλεγαν «Δεν μας στέλνεις, κυρ Θύμιο, τον ανιψιό σου να παραγγείλουμε». Είχα τότε και έναν ξάδελφο από τους Δελφούς (μαθητή Γυμνασίου), ομορφόπαιδο: τον έλεγαν και «Λυγερή».

Ονόματα δεν λέω. Τις θυμάμαι σχεδόν όλες και περνώντας τα χρόνια, βλέποντάς τες στη βόλτα στο Κεντρί, τους τα θύμιζα και η ατάκα «Καλά, ρε κορίτσια, εκείνον τον Ειρηνοδίκη τον караγκούνη, πώς τον αφήσατε να φύγει ανύπαντρο;» και άλλα πολλά. Υπήρχε βλέπεις και θέμα γαμπρών και βαβαλιέρων.

Εξ άλλου τα πιο πολλά παλικάρια μας έλειπαν στη θάλασσα ή στο εξωτερικό (;)

Ωστόσο ήταν πολύ όμορφα και η αισθητική του συνόλου ήταν απερίγραπτη!!!

Και να σκεφθείς όλα αυτά σ' ένα επαρχιακό καφενείο μιας κομιοπολής της εποχής εκείνης, που πάλευε να κρατήσει το ΦΩΣ και την καλογουσιά: Μη φανταστείς καμιά αίθουσα του ΧΙΛΤΟΝ ή του ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ...

Εν πάση περιπτώσει, η ομιλία κάποτε τελείωνε, στα τραπέζια σερβιριζόταν ΤΣΑΪ με συνοδευτικό μπισκότα γεμιστά και ακολουθούσε μια 20λεπτη συζήτηση για το πρώτο φινάλε.

Τώρα ήταν η σειρά της μουσικής και του χορού (αν προέκυπτε). Πρώτα το TANGO. Η ΚΟΜΠΑΡΣΙΤΑ, ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ, ΑΛΕΙΕΙΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΩΝ, ΡΑΜΟΝΑ, EXPRESS TANGO, PETIT FLEUR, όλα ένα και αστραφτερά.

Ο ΤΩΝΗΣ ΜΑΡΟΥΔΑΣ, ο ΝΙΚΟΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣ, ο ΝΑΣΟΣ ΠΑΤΕΤΣΟΣ, η ΔΑΝΑΗ πρόσθεταν τα δικά τους ηχοχρώματα. Όλα αυτά τα ελληνικά αηδόνια παράσερναν τον κόσμο σε ένα χαριτωμένο βηματισμό με προσωπικές φιγούρες δειλά δειλά. Κάπου έμπαιναν και οι ΑΦΟΙ ΚΑΤΣΑΜΠΑ με τα λατίνο τους και ανέβαζαν το θερμομέτρο. Και κάποια στιγμή, το κορύφωμα της βραδιάς με τις ΚΑΝΤΡΙΑΙΕΣ (βλέπε προπολεμικό Παρίσι)!

Ένας χορός ομαδικός, κυκλωτικός, με κάποιον επικεφαλής (συνήθως ο φίλτατος και οργανωτικός ΛΑΚΗΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ) να δίνει (φωνάζοντας) το τέμπο και τις φιγούρες, που έπρεπε να ακολουθούν οι χορευτές.

«Αλλαγή ανά τρεις ντάμες παρακαλώ», και πάει λέγοντας (και χορεύοντας).

Δεν θα ξεχάσω ποτέ αυτές τις εικόνες με τον σοβαρότατο και σεβαστό Γυμνασιάρχη μας κ. ΑΓΗΣΙΛΑΟ ΚΑΚΑΒΑ με ντάμα την κ. ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ να οδηγούν το χορό με τόσο αστείες φιγούρες σαν παιδιά, να κλέβουν την προσοχή όλων μας (βάζω και μένα μέσα!).

Το γλέντι έπαιρνε φωτιά και 'γω έτρεχα να προλαβαίνω τους χρόνους, με ένα μόνο γραμμόφωνο, αλλάζοντας και βελόνες γιατί «μπούκωνε» ο ήχος.

Ξεχνιόμωνα χαζεύοντας αυτή την ομορφιά.

«Θανάση κόλλησε! Ξεκόλλατο!» Σου μιλάω για μεγάλη δοκιμασία.

Ο χώρος μαζί με τον κόσμο του έβγαζε ένα ΦΩΣ ανεπανάληπτο. Βλέποντας σήμερα τα φαντασμαγορικά (τάχα μου) σόου της τηλεόρασης με τις φωτιές, τα λείζερ, τα φωτορυθμικά αναλογίζομαι πόσο μακράν ήταν οι στιγμές και οι εικόνες που έβλεπα. Εδώ ήταν η ομαδική συμμετοχή στη χαρά και τη ζωή, χωρίς παθητικούς θεατές και «κακοφκιασιδωμένα» πρόσωπα.

Ακόμη και τα κάδρα με τους παππούδες μας χόρευαν και έλαμπαν.

Όχι, δεν είμαι υπερβολικός. Πιστεύω ότι διαβάζοντας αυτές τις γραμμές, κάποιοι θυμούνται, συγκινούνται και όταν θα τους βλέπω στον δρόμο θα μου λένε «Πώς τα γράφεις, ρε Θανάση;» ή «Πού τα θυμάσαι όλα αυτά;»

Αλήθεια είναι! Διδασκόμωνα τον κώδικα της ευπρέπειας και της αρχοντιάς του τόπου μου.

Θα μου χρησίμευε στα υπόλοιπα χρόνια μου.

Το πρόγραμμα έκλεινε με όμορφη Ελληνική μουσική, κάποιο χασάπικο και ο ΧΑΤΖΗΔΑΚΙΣ έλεγε το «ΔΙΕΥΧΩΝ...».

Έξω μπορεί να λυσομανούσε η τραμουντάνα, ακολουθούσε το καληνύχτισμα στην πόρτα και η υπόσχεση για το επόμενο ραντεβού. Η ΑΥΡΑ τους φωτόσο παρέμενε στον χώρο για πολλές μέρες!!! Την ένιωθα...

Θανάσης Καμβύσης
Γαλαξείδι

Ο Ευθύμιος Καμβύσης, πατέρας του Θανάση Καμβύση, στο «Καφενείο».

ΦΩΤΟ: ΗΛΙΑΣ ΜΑΣΣΑΡΟΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ
στα γραφεία του Συνδέσμου
και ηλεκτρονικά στους συμβούλους
Αλεξιά Ρούλη: stavalexia@yahoo.gr
Ανδρέαδου Τίνα: tandreadou@betaplan.gr
Τσελέ Δημήτριο: dtseles@gmail.com
Χάλκο Γιώργο: ghalko@otenet.gr
Πετρατζά Κέλλυ: kalliope.petratza@hotmail.gr
Κουμπαρούλη Ηλία: ikoumparoulis@hotmail.com

το Ψαλαξείδι

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ
Καραϊσκού 111, 185 32 Πειραιάς
Τηλ.: 210 41.23.528 - e-mail: syngalax@gmail.com

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΜΟΝΤΑΖ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ
[βιβλιοτεχνία]

Ζωοδ. Πηγής 52Α, Εξάρχεια - Τηλ. 210 38.01.844 - e-mail: design@vivliotechnia.gr

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Εφημερίδας και Συνδέσμου)
Εσωτερικού ετήσια 25 ΕΥΡΩ
Εξωτ. ετήσια \$ ΗΠΑ 50
ΝΠΔΔ, Τραπεζών 50 ΕΥΡΩ
Δημοσιεύσεις & Διαφημίσεις
για κάθε στίχο 2 ΕΥΡΩ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΣΕ ΜΕΤΡΗΤΑ
Πειραιάς: Στο τηλέφωνο 210 411208
κατόπιν ραντεβού στο Γραφείο του Συνδέσμου
Γαλαξείδι: Στην κα Λεμονιά Φαρδέλλου
στο Κοινοτικό Γραφείο

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
IBAN: GR 540110358000035829610837
ALPHA
IBAN: GR 6001401250125002002025916
BIC: CRBAGRAA

Κατά την κατάθεση της συνδρομής σας ηλεκτρονικά παρακαλείσθε να αναγράφετε μόνο το ονοματεπώνυμό σας ως αιτιολογία. Σε περίπτωση παράλειψης, αποστειλίστε e-mail στο syngalax@gmail.com

Μια Κυρία με μεγαλείο ψυχής και απέραντης αγάπης για το Γαλαξίδι

Με την ευκαιρία του εορτασμού της ημέρας της γυναίκας, 8 Μαρτίου, η εφημερίδα μας θυμάται και τιμά μια γυναίκα, που άφησε έντονη τη σφραγίδα της παρουσίας της στο Γαλαξίδι και διακρίθηκε τόσο στον κοινωνικό τομέα όσο και στη θέση που της όρισε η πολιτεία. Ο λόγος για τη **Ζωή Β. Τζιγγούνη**, την Πρώτη Ελληνίδα Πρόεδρο Κοινότητας, της Κοινότητας Γαλαξειδίου, σε μια εποχή που, όπως γράφει ο Ευθύμιος Προκαλάμος στο διήγημά του «Η επιστροφή» («Προσδεδεμένος επί της γεφύρας», σελ. 57-63), «...έδινε την ελπίδα της αναγέννησης της ξεπεσμένης ναυτικής πολιτείας από την τέφρα της αρχοντίας της».

Ας αφήσουμε όμως γι' αυτήν να μιλήσει το βιογραφικό της, που φέρει την υπογραφή του γιου της Ευθυμίου Β. Τζιγγούνη.

>> Βιογραφικό

Γεννήθηκε στο Γαλαξίδι το 1888. Κόρη του Εμποροπλοιάρχου Ευθυμίου Δ. Χαρδαβέλλα και της Ρόδως Κων. Παπαπέτρου και τρισεγγονή του Κωνσταντίνου Δεδούση, πρόκριτου και πληρεξούσιου Γαλαξειδίου στις Συνελεύσεις Επιδαύρου και Άστρου, που έδωσε καράβια και χρήματα στον αγώνα του '21 και εγγονή του Κωσταντή Παπαπέτρου και του Δεδούση Χαρδαβέλλα, Δημάρχου Γαλαξειδίου.

Τελείωσε το Σχολαρχείο Γαλαξειδίου. Ξένες γλώσσες γαλλικά.

Το 1912 παντρεύτηκε τον εκ Κυθήρων ιατρό Βασίλειο Α. Τζιγγούνη και απέκτησε δυο παιδιά, το 1913 τον Αναστάσιο και το 1915 τον Ευθύμιο. Έζησε στον Πειραιά όπου ανέπτυξε μεγάλη φιλανθρωπική δράση. Μέχρι τον πόλεμο του 1940 ήτο Διευθύντρια της ιδρυθείσας από το Ασυλο Αγίου Σπυρίδωνος Επαγγελματικής Σχολής απόρων κορασίδων. Πρόεδρος του Ασύλου Αγίου Σπυρίδων ήταν ο τότε Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Χρυσόστομος Παπαδόπουλος με Πρωτοσύγγελο το δικό μας Μητροπολίτη Μακαριστό Ιάκωβο Βαβανάτσο.

Μετά τον πόλεμο και τον θάνατο, το 1943, του συζύγου της γύρισε στο Γαλαξίδι το 1950. Είναι γνωστές σε όλους οι προσπάθειες που κατέβαλε για να σταματήσει τη φυγή των Γαλαξειδιωτών. Στην προσπάθεια αυτή συνέβαλε η ίδρυση από αυτή της Επαγγελματικής Σχολής «Άγιος Ανδρέας» στην οποία φοίτησαν αρκετά άπορα κορίτσια τόσο από το Γαλαξίδι όσο και από τα γύρω χωριά. Η σχολή λειτουργήσε μέχρι τον θάνατό της το 1972.

Το 1959 εξελέγη Πρόεδρος της τότε Κοινότητας Γαλαξειδίου.

Ήταν υπερήφανη για τα έργα που έγιναν με πρωτοβουλία της αλλά περισσότερο γιατί με τη δράση της κατάφερε να κρατήσει τους Γαλαξειδιώτες στο Γαλαξίδι, στο Γαλαξειδάκι, όπως το έλεγε, έτσι ώστε το Γαλαξίδι να ξαναζήσει τις παλιές δόξες του σήμερα, στον τουριστικό τουλάχιστον τομέα.

Δυστυχώς δεν της δόθηκε η ευκαιρία για δεύτερη 4ετία, γιατί η μοίρα των μεγάλων είναι η αγνωμοσύνη, όπως είπε και ο Τρικoupης «ανθ' ημών ο κ. Γουλμής»: έτσι ανταμείφθηκε και η Ζωή Τζιγγούνη.

Για την φιλανθρωπική της δράση η Πολιτεία την βράβευσε με τον Σταυρό των Ταξιαρχών του Τάγματος της Ευποίας και με τον Χρυσούν Σταυρό του Τάγματος της Ευποίας.

Το 1972 πέθανε στον Πειραιά και τάφηκε στον οικογενειακό τάφο στο Γαλαξίδι.

Ευθύμιος Β. Τζιγγούνης

Το παρακάτω κείμενο είναι γραμμένο από αγάπη, σεβασμό και θαυμασμό προς μια γυναίκα με πολύ δυνατή προσωπικότητα.

«Να σου δείξω κάτι»

Στο Γαλαξίδι πήγαινα πάντα τα καλοκαίρια και το Πάσχα μαζί με τη γιαγιά μου, από μικρό παιδί. Στη γειτονιά του Νείρου, από το όνομα του καφενείου του Χ'γιάννη, ή στη γειτονιά του Ονεΐρου, όπως μ' αρέσει να τη λέω τώρα που μεγάλωσα, γνώρισα πολλούς ανθρώπους που δεν υπάρχουν πια. Ανθρώπους που ζουν στις αναμνήσεις και περνούν από μπροστά μου σαν σε όνειρο.

Ένας άνθρωπος που ανεξίτηλα έχει αποτυπωθεί μέσα μου είναι η κα Ζωή Τζιγγούνη. Τη θυμάμαι για το ωραίο της παράστημα, την κορμοστασιά της, το χαμόγελο στα κατακόκκινα βαμμένα χείλη της. Συνήθιζε να ντύνεται με φορέματα ανοιχτόχρωμα, εμπριμέ ή με λουλούδια, που είχαν βαθύ ντεκολτέ μπροστά, τολμηρό για την εποχή όχι όμως προκλητικό. Είχε έναν αέρα αρχοντίας, όταν περπατούσε. «Περπατάει η Τζιγγούνα και τριζ' ο τόπος», έλεγε η γιαγιά μου.

Αυτή η γυναίκα, που ξεχώριζε ανάμεσα στις άλλες, ήταν απλή και καταδεχτική, δεν σε κοιτούσε απ' υψηλού, παρά την ευγενική της καταγωγή, νοιαζόταν για τους συνανθρώπους της, τους γείτονες και πατριώτες της. Το έργο που άφησε πίσω της αποδεικνύει με τον καλύτερο τρόπο το ενδιαφέρον και την αγάπη για τον τόπο της. Αποδέκτης αυτού του ενδιαφέροντος υπήρξα κι εγώ σε πολύ μικρή ηλικία, τότε που πλάθεται ο χαρακτήρας και μπαίνουν οι βάσεις για μετέπειτα.

Το σπίτι μας το χώριζε από το δικό της ένα στενό δρομάκι. Άνοιγε τα παράθυρά της η κα Ζωή, ακουμπούσε τα χέρια στο περβάζι και μας χαιρετούσε. Πολλές φορές με φώναζε ν' ανέβω στο σπίτι της και η χαρά μου ήταν απεριόριστη. Ανέβαινα τρέχοντας την ξύλινη σκάλα και κατευθυνόμουν σ' ένα μεγάλο μακρόστενο δωμάτιο με πολλά παράθυρα, που το ονόμαζε σέρα. Εκείνη καθόταν στην κουνιστή πολυθρόνα της κι εγώ σ' ένα σκαμνάκι. Δεν είχε σημασία που είχαμε μεγάλη διαφορά ηλικίας. Μπορούσαμε να κουβεντιάσουμε άνετα για διάφορα θέματα. Μου άρεσε να την ακούω και να μαθαίνω τόσα πολλά κάθε φορά που την επισκεπτόμουν. Μου άρεσε ακόμη, γιατί έβλεπα μέσα απ' το παράθυρο από ψηλά τη θάλασσα και το δάσος και γιατί πάντα κάτι με φίλευε.

Θυμάμαι ήταν καλοκαίρι και το φθινόπωρο θα πήγαινα Α' Δημοτικού. Η κα Ζωή, που δεν ήθελε να κάθομαι και να παίζω μόνο, μια μέρα μου έδωσε ένα χοντρό εταμίν, κλωστές και βελόνα και μ' έμαθε να κεντάω σταυροβελονιά. Αγάπησα το κέντημα αμέσως. Από τότε η κα Ζωή και η σταυροβελονιά παραμένουν άρρηκτα δεμένες στη μνήμη μου.

Όμως το καλοκαίρι εκείνο μου έμεινε αλησμόνητο κυρίως για έναν άλλο λόγο.

Καθόμαστε ένα πρωινό στη σέρα, κουβεντιάσαμε, γελούσαμε –πόσο μου άρεσε το γέλιο της!– και ξαφνικά, σαν κάτι να θυμήθηκε μου λέει:

– Πάμε στην κουζίνα να σου δείξω κάτι.

Πάμε στην κουζίνα, ανοίγει ένα ντουλάπι και μου δείχνει αυτό το κάτι.

– Τι είναι αυτό; Ξέρεις; με ρωτάει.

– Όχι, της απαντώ.

– Πιάστο με το χέρι σου και πες μου.

– Είναι χαρτί.

– Ναι, χαρτί τουαλέτας το λένε.

Τουαλέτας; Με μπερδέυε. Πρώτα-πρώτα γιατί δεν είχα ξαναδεί τέτοιο χαρτί και έπειτα γιατί τουαλέτα ήξερα ότι είναι το καλό φόρεμα. Πού να ξέρω –το έμαθα αργότερα από την κα Ζωή– ότι το αποχωρητήριο ή καμινές ή μέρος, όπως λέγαμε, έχει ως συνώνυμο τη λέξη τουαλέτα;

Είδε η έξυπνη γυναίκα την απορία στα μάτια μου και τότε άρχισε να μου εξηγεί πότε, πώς και γιατί χρησιμοποιούμε χαρτί τουαλέτας. Για μένα, αυτό που μάθαινα εκείνη την ώρα ήταν η αποκάλυψη. Στο σπίτι μας και στα άλλα σπίτια της γειτονιάς, τουλάχιστον, όπως είχα δει, στο αποχωρητήριο υπήρχε ένας γάντζος κι απ' αυτόν κρεμόντουσαν χαρτιά από εφημερίδες, περιοδικά ή, στις καλύτερες των περιπτώσε-

ων, μονόχρωμα επιμελώς ισωμένα, και αυτά ήταν το «χαρτί τουαλέτας».

– Κατάλαβες; με ρώτησε, αφού τελείωσε τις εξηγήσεις.

– Κατάλαβα, κα Ζωή, απάντησα.

– Ωραία. Τώρα που θα πας στο σπίτι σας, θα το πεις στη γιαγιά σου. Πάρε και αυτό να το χρησιμοποιήσετε. Και όταν θα τελειώσει, να πεις στη γιαγιά σου να αγοράσει άλλο. Πουλιάει και ο Πλατώνης και ο Μαμαρέλης.

Γεμάτη χαρά εγώ έτρεξα στη γιαγιά μου να της πω το χαρμόσυνο νέο. Αμ, δε. Η γιαγιά μου, παρότι αγαπούσε και εκτιμούσε πολύ την κα Τζιγγούνη, όμως δεν ήθελε να της κάνουν κουμάντο. Όταν λοιπόν, είπα ό,τι είχα να πω:

– Όχι, ήταν η αντίδρασή της. Δεν θα μας πουν οι άλλοι τι θα κάμομε στο σπίτι μας. Αυτό μας έλειπε. Ν' αγοράζουμε χαρτί και να το πασαλείβουμε.

Εμένα έπεσαν τα φτερά μου. Απογοητεύτηκα και ντράπηκα, γιατί τι θα έλεγα στην κα Τζιγγούνη, αν με ρωτούσε; Κατάλαβαινα ότι είχε δίκιο, όμως να πάω κόντρα και στη γιαγιά μου; Η επόμενη μέρα και η μεθεπόμενη ήταν βασανιστικές. Προσπαθούσα να μη με δει η κα Ζωή. Όμως κάποια στιγμή με είδε και μ' εκείνο το αφοπλιστικό της χαμόγελο με κάλεσε να πάω σπίτι της.

– Πες μου τι έγινε; πήρατε χαρτί τουαλέτας;

Ήμουν έτοιμη να βάλω τα κλάματα απ' τη ντροπή μου. Κατάλαβε αμέσως. Εξάλλου δεν περίμενε –είναι σίγουρο– να αλλάξει μια νοοτροπία απ' τη μια στιγμή στην άλλη. Ήξερε ότι οι αλλαγές προς το καλύτερο απαιτούν χρόνο. Γι' αυτό με πήρε απ' το χέρι και γραμμή για τη γιαγιά μου.

– Δεσπούλα, γιατί στενοχωρείς το παιδί; Δεν ντρέπεσαι να μην ενδιαφέρεσαι για την υγεία του;

– Εγώ δεν ενδιαφέρομαι, κα Ζωή; Εγώ το προσέχω το παιδί, όμως δεν έχωμε λεφτά για πέταμα!

– Έχεις όμως λεφτά ν' αγοράζεις ρεβανή κάθε απόγευμα από τη Χατζηγιάννα!

Και αμέσως κάνει στροφή και φεύγει.

Τι κουβέντα ήταν αυτή που ξεστόμισε η κα Ζωή; Ήταν η χαριστική βολή για τη γιαγιά μου, η οποία από εκείνη την ώρα δεν ξαναμίλησε, αλλά πηγαίνονταν μέσα στο σπίτι σκυθρωπή και συννεφιασμένη. Εγώ, ζαρωμένη σε μια γωνιά, ευχόμουν να εξαφανιστώ.

Πέρασαν δυο μέρες χωρίς ρεβανή. Την τρίτη μέρα το απόγευμα, μην αντέχοντας άλλο το εμπάργκο που επέβαλε στον εαυτό της, μου λέει:

– Έλα εδώ, παιδάκι μ'. Πάγαινε στη Χατζηγιάννα και πάρε δυο ρεβανές. Μια για σένα και μια για μένα. Και αύριο το πρωί θα πάμε στο Λούκα, να πάρουμε απ' αυτό το χαρτί.

Πραγματικά. Την άλλη μέρα ανηφορίζαμε το καντούνι του Αγ. Νικολάου για το μπακάικο του Πλατώνη.

– Μαρέ Λούκα, έχεις απ' αυτό το χαρτί που το λένε τουαλέτας; ρώτησε με μιας.

– Μπα, Δεσπούλα. Αποφάσισες να γίνεις Ευρωπαία; την πείραξε εκείνος με το ελαφρώς ειρωνικό του ύφος και υπομειδιών.

– Μη με κοροϊδεύεις και το μετανιώσω.

Αυτό ήταν! Πήραμε το χαρτί ικανοποιημένες και οι δυο και κατηφορίσαμε.

Από εκείνη την ημέρα –θες γιατί ήταν η προσβολή απ' την κα Τζιγγούνη, θες η στέρηση της ρεβανής– το χαρτί τουαλέτας μπηκε για τα καλά στη ζωή μας.

Σήμερα, μετά από τόσα χρόνια, σκέφτομαι πόσο μπροστά για την εποχή της ήταν αυτή η γυναίκα, η κα Ζωή Τζιγγούνη. Στη δεκαετία του '50 μου έκανε μάθημα σωματικής υγιεινής, ένα μάθημα που άρχισε να διδάσκεται στο σχολείο τη δεκαετία του '80 κι αυτό εμπόλιμα στο μάθημα της γυμναστικής ή της οικιακής οικονομίας.

Θεωρώ τον εαυτό μου τυχερό που την γνώρισα. Την ευχαριστώ για όσα με έμαθε. Η παρουσία της λάμπρυνε το Γαλαξίδι.

Ελένη Μαρδάκη

>> Έργα και ημέρες
τής Ζωής Τζιγγούνη
(όπως γράφονται από την ίδια)

- Επαναφορά Μονοπωλείου.
- Ασφαλτόστρωσις από Πλατεία Ηρώων μέχρι γλυφονέρια.
- Δρόμος αγροτικός από Παναγίτσα μέχρι αγίου Βλάση 50.000.
- Επισκευή Κοινοτικού καταστήματος 3.500.
- Δρόμος αγίου Νικολάου εξ ιδίων της 17.000.
- Δρόμος Κοινότητος Κ. Αθηνά Κατσούλη 12.000.
- Δρόμος από πλατεία Ηρώων μέχρι Χηρόλακα ο αείμνηστος Στρατ. Καμμένος 17.000.
- Δρόμος από πλατεία Ηρώων μέχρι άγιον Ιωάννην ανώνυμος Κυρία 17.000.
- Δρόμος από πλατεία Ηρώων μέχρι οικίας Τράικοβτς και άνω, ο Κ. Τράικοβτς 10.000.
- Δρόμος από πλατεία Ηρώων μέχρι Γυμνάσιον 10.000. Δρόμος εκκλησιών εστοίχισε εν όλω 65.000. 15.000 μερικώς εξ εράνου των καλών μας πατριωτών. 7.000 ο Κ. Δροσόπουλος και τα υπόλοιπα εξ εράνου των αγαπητών μου συμπολιτών.
- Δρόμος από πλατεία Χηρόλακα μέχρι επαγγελματικής 6.000.
- Δρόμος προς Γαλαριάν μέχρι οικίας Κωστέλου 30.000.
- Μικρόδρομοι και επισκευές δρόμων, εξωραϊσμός πλατειών 25.000.
- Συμβολή περιπτέρου 25.000.
- Τσιμεντοσωλήνες διά την επέκτασιν δικτύου υδρεύσεως μέσω Υπουργείου Εσωτερικών.
- Διά επέκτασιν δικτύου υδρεύσεως 30.000 και αλλαγίν (σκουργιασμένων σωλήνων).
- Υδρόμετρα και νερό στο εικοσιτετράωρο διά το ΜΟΤΕΡ 28.000.
- Διά επέκτασι δικτύου υδρεύσεως 22.000.
- Ηλεκτροφωτισμός στο εικοσιτετράωρον.
- Τουρισμός 10.000.
- Διά καθαράν Δευτέραν 4.000.
- Διά άγιον Νικόλαον 15.000.
- Διά Πινακοθήκην 20.000 και 5.000 κατόπιν ενεργειών κ. Αθανασίου Μπομπογιάννη Επιμελητού Ναυτικού Μουσείου.

Η κα Ζωή Τζιγγούνη με τις μαθήτριάς της στην Επαγγελματική Σχολή και τη δασκάλα Μαρία Τσαματσίρη.

ΦΩΤΟ: ΗΛΙΑΣ ΜΑΣΣΑΡΟΣ

- Πνευματικόν κέντρον 50.000.
- Διά Μάνδραν Δημοτικού Σχολείου.
- Τουριστικόν Περίπτερον 35.000 υπό τύπον δανείου.
- 15.000 διά Πνευματικόν Κέντρον.
- 15.000 διά Γυμνάσιον
- 100.000 διά κριπίδιωμα (αγοράς).
- Ναυτικόν Γυμνάσιον τύπου Οινουσών.
- 20.000 υπέρ Ναυτικού Γυμνασίου εξ ιδίων μου.
- Εξωραϊσμός αιθούσης Παρθεναγωγείου εις Κινηματογράφον και Θέατρον 100.000 περίπου.
- Επαγγελματική Οικοκυρική Σχολή Θηλέων, από το 1951, ιδιωτική πρωτοβουλία.
- 20.000 διά φωτισμόν Λιμένος.
- Τακτοποιήσις Κληροδοτήματος τού μεγάλου μας ευεργέτου, αιμνήστου Μάμα Νικολάου.

Στον απόηχο τής Αποκριάς

Μια ακόμη εορταστική τού έτους φάση έφθασε πανηγυρικά στο τέλος της. Όπως περίσυ έτσι και φέτος ο covid-19 μάς στέρησε τη συνέχεια των ποικίλων εκδηλώσεων, οι οποίες και ευχάριστες και κοινωνικές αλλά και πολιτιστικές είναι, γιατί συνεχίζουν, αυξάνουν και διατηρούν την παράδοση κάθε τόπου.

Οι μεταμφιέσεις διαφοροποιούνται. Η μουσική προσαρμόζεται στους καινούργιους ρυθμούς. Οι πολιτικές και πολιτιστικές διαφοροποιήσεις αλλάζουν κι εδώ και προσαρμόζονται στο μεταβαλλόμενο γίνεσθαι. Τα υλικά για τις φωτιές έγιναν εύκολα προσιτά. Οι φράχτες με σχοίνα και άλλα κλαδιά βρήκαν τη σωτηρία τους. Η πανδημία συνέβαλε και αυτή στον αποπροσανατολισμό και το κέφι μας. Η αβέβαιη έκβαση πολεμικών συρράξεων που για χρόνια είχαμε ξεχάσει, προσθετικά συνέβαλε στον ψυχισμό μας για αποδυνάμωση γλεντιών που θα κάναμε.

Επειδή όμως οφείλουμε, θέλοντας και μη, να συνεχίσουμε τη ζωή με ελπίδα στο καλύτερο, για όλους, μικρούς και μεγάλους, καταβάλλουμε προσπάθειες. Παραμερίζουμε τις αντιξοότητες και προχωρούμε.

Θέλω έτσι να πω ότι κι αυτές τις αποκριές στο Γαλαξειδί, όλα τα λάβαμε υπόψη μας. Πειθαρχήσαμε και στις απαγορεύσεις τής πολιτείας και του Δήμου μας υποδείξεις και σε σχετικά περιορισμένο εορταστικό περιβάλλον, χαρήκαμε στους δρόμους αρκετούς μασκαράδες, κάποια των ημερών μουσική, ένα περιορισμένο αποκριάτικο στολισμό, τον οποίο πλούτισαν φιγούρες από ανδρείκελα, προσφορά σκέψης και εργασίας τής κας Καίτης Καπή-Σκούρτη, που στόλισαν την πόλη από την είσοδό της, στους κεντρικούς δρόμους και τις παραλίες μας.

Οι «γύφτοι» με τα κλαρίνα και τύμπανα δεν μας ξέχασαν. Άλλωστε μάς έχουν συνηθίσει και τους περιμένουμε χωρίς να χάσουν την επαφή τους από γενιά σε γενιά με τους Γαλαξειδιώτες.

Οι φωτιές όμως δεν άναψαν. Πειθαρχήσαμε και σ' αυτό. Ήταν όμως γραφικό,

όταν το βράδυ τής τελευταίας Κυριακής τής Αποκριάς περιμέναμε μια και μοναδική φωτιά στην παραλία τής αγοράς – «πλατεία Μάμα». Ήμαστε σίγουροι ότι θα άναβε λόγω τού ανοικτού χώρου, χωρίς φόβο covid.

Υπήρχε η άμμος και στοιβαγμένα ξύλα για τη φωτιά. Αλλά κίνηση, να μπει το μπουρλότο, καμία. Οι θεατές της που άρχισαν να κατεβαίνουν σιωπηρά, κατάλαβαν ότι φέτος δεν θ' ανάψει φωτιά. Με απογοήτευση αποχωρούσαν, όταν στη γωνιά τής αγοράς προς Πέρα-Πάντα, είδαν ένα περιπολικό με ένστολους, προφανώς για την τήρηση των διατάξεων για τη φωτιά.

Επειδή όμως στο σημείο εκείνο υπήρχαν και προστατευτικά κιγκλιδώματα (αν χρειαστεί να αναπτυχθούν) και μια διαδρομή από τον χώρο εκείνο οδηγεί στη σηλιά τού «Λοκρού», χωρίς φωτισμό, έχοντας ακούσει για δρώμενο τής βραδιάς, πίστεψαν ότι τα μέτρα ήταν να συλλάβουν το ληστή «Νταβέλη» που ήταν κρυμμένος στη σηλιά. Έτσι δημιουργήθηκε, αφού δεν ήταν αλήθεια, μια ωραία σκέψη για εμπλουτισμό αποκριάτικης δράσης τού χρόνου. Οι συμπτώσεις εδώ δημιουργικές, το δανειζόμαστε για άλλη μια χρονιά.

Έφθασε και η Καθαρή Δευτέρα. Κύλησε όπως συνηθίζεται με λαγάνες και αετούς. Το μεσημέρι, βέβαια, κάποιες κινήσεις έδειχναν ότι το αλευρομουντζούρωμα δεν ήταν απόν. Δεν άργησαν συντροφίες νέων, μεγαλύτερων και επισκεπτών, με τα ανάλογα εφόδια, να κάνουν έναρξη τής τελετής τού εθίμου μας που επισφραγίζει το τέλος των Απόκρεω. Με προστατευτικές στολές, καπέλα, κουδούνια, γυα-

Στιγμιότυπα από το Αλευρομουντζούρωμα.

ΦΩΤΟ: ΗΛΙΑΣ ΜΑΣΣΑΡΟΣ

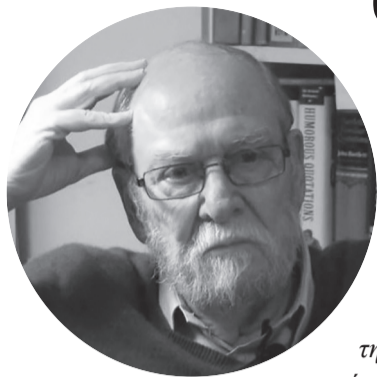
λιά, μαγγούρες, πύκνωσαν τη συμμετοχή τους και με οικειότητα αντάλλαξαν τις επιθέσεις και, αφού διέσχισαν παράλληλους δρόμους, κατέληξαν στην αγορά για την τελειωτική μάχη.

Διασκέδασαν ήρεμα, χόρεψαν και χωρίς να δημιουργήσουν πρόβλημα, χάρηκαν τη γιορτή τους διατηρώντας στα πλαίσια τής κοσμιότητας το έθιμο τού «Αλευρομουντζουρώματος».

Ευχόμαστε και του χρόνου, χωρίς απαγορευτικές διατάξεις, με υγεία και γαλήνη, να επανέλθουμε σε όλες τις αποκριάτικες εορταστικές εκδηλώσεις που όλοι τις έχουμε ανάγκη.

Γαλαξειδί, 7 Μαρτίου 2022
Ζωή Αρβανίτου-Κούτρα

Ο Εδμόνδος Κήλη (1928-2022) και το Γαλαξίδι

Για τον φιλέλληνα και σπουδαίο ελληνιστή Εδμόνδο Κήλη (Edmund Keeley), που πέθανε στις 23 Φεβρουαρίου 2022, γράφτηκαν πολλά στον ελληνικό και ξένο τύπο. Σε ένα άρθρο στους Times της Νέας Υόρκης (Ν.Υ.Τ. 8 Μαρτίου 2022) με τίτλο «Εδμόντος Κήλη απεβίωσε στα 94 του, έριξε φως στα σύγχρονα Ελληνικά Γράμματα» αναφέρεται σε ένα ταξιδιωτικό του άρθρο στην ίδια εφημερίδα, στις 29 Αυγούστου 1982 με τίτλο «Οι Δελφοί αντηχούν ακόμα τη φωνή του Απόλλωνα». Στο άρθρο του αυτό του 1982 ο Κήλη περιγράφει γλαφυρά το Δελφικό τοπίο αλλά και τις κρυφές και κρυμμένες διαδρομές με τις επικίνδυνες χαράδρες. Γράφει στη συνέχεια:

«Η θάλασσα των ελαιόδένδρων είναι λιγότερο ιερή και λιγότερο επικίνδυνη. Προσφέρει μία μακρά πράσινη δίοδο προς την ακτή όπου αστακοί, μύδια και αληθινά φρέσκα ψάρια είναι ακόμα άφθονα, καθώς και τα καθαρά νερά για κολύμπι εάν ταξιδέψετε πέρα από τα δεμένα στον κόλπο της Ιτέας δεξαμενόπλοια και φορτηγά πλοία έτοιμα για διάλυση, προς το Γαλαξίδι. Ένα χωριό που έχει παραμείνει πεισματικά παρωχημένο σε όψη και αμαγέριστο από την μοντέρνα αντίληψη, από τότε που αποφάσισε ότι τα ατμόπλοια ποτέ δεν θα υποκαθιστούσαν τα ιστιοφόρα που είχαν κτιστεί εκεί για να δράσουν στον αποκλεισμό του Ναπολέοντα. Τα 40 φορτηγά πλοία που πεθαίνουν έξω από το λιμάνι του Γαλαξειδίου προσφέρουν προοπτική θέα στην πινακοθήκη των 50 δικάταρτων και τρικάταρτων εμπορικών ιστιοφόρων στο Μουσείο του χωριού που ανοίγει περίεργες ώρες, μόνο για εκείνους που δείχνουν την ίδια πεισματάρικη επιμονή όπως αυτή των κατοίκων του.»

Αυτά έγραψε ο Κήλη πριν τη μεγάλη άνθηση του τουρισμού για το Γαλαξίδι σε ένα μεγάλο ακροατήριο σαν αυτό των ταξιδιωτικών σελίδων των Ν.Υ. Times.

Ο Κήλη, γιος Αμερικανού διπλωμάτη, γεννήθηκε στη Δαμασκό αλλά μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη τη δεκαετία του '30, όπου ο πατέρας του ήταν πρόξενος. Αγάπησε την Ελλάδα και τους Έλληνες ποιητές και έγινε ένας από τους σημαντικότερους μεταφραστές Ελλήνων ποιητών. Οι μεταφράσεις του των ποιημάτων του Σεφέρη και Ελύτη σίγουρα βοήθησαν στην αναγνώρισή τους που τους έφερε και τα βραβεία Νόμπελ. Μετέφρασε επίσης Γκάτσο, Σικελιανό και άλλους αλλά και τον αγαπημένο του Καβάφη· η μετάφρασή του, του ποιήματος *Ιθάκη*, διαβάστηκε στην κηδεία της Ζακελίν Κένεντυ-Ωνάση το 1994. Έγραψε πολλά βιβλία, κριτικές, δοκίμια, ταξιδιωτικά άρθρα και κείμενα αλλά και δική του ποίηση και αρκετά μυθιστορήματα με Ελληνικές ιστορίες.

Ήταν αυτός που, ως καθηγητής φιλολογίας και δημιουργικής γραφής στο περίφημο Πανεπιστήμιο του Πρίνστον, όπου και είχε ο ίδιος σπουδάσει, πρωτοστάτησε στη δημιουργία του Κέντρου Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου, το οποίο είναι σήμερα το σημαντικότερο τέτοιο κέντρο της Αμερικής. Από εκεί βοηθούσε πάντα Έλληνες σπουδαστές και ερευνητές. Ήταν συνιδρυτής της Εταιρείας Συγχρόνων Ελληνικών Σπουδών, πολυβραβευμένος και αντεπιστέλλον μέλος της Ακαδημίας Αθηνών. Είχε πολλούς φίλους στην Ελλάδα, μοιραζόταν το

χρόνο του μεταξύ Πρίνστον και Αθήνας. Ήταν απλός, προσηνής και με χιούμορ. Είχα την ευκαιρία να τον γνωρίσω ως γιατρός του.

Μπορούμε, πιστεύω, να περιλάβουμε τον Κήλη σε έναν από τους φίλους του Γαλαξειδίου.

Νίκος Β. Καρατζάς

Σημείωση τής εφημερίδας: Ευχαριστούμε τον κ. Καρατζά για την αξιόλογη πληροφόρηση.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Πραγματοποιήθηκε δωρεάν διαγνωστικός έλεγχος covid-19 στο ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ την Παρασκευή 11 Μαρτίου 2022, στο ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ από 09:00 π.μ. έως 13:00

Τα συνεργεία των συνεχών Covid φιλοξενούνται στο Πνευματικό Κέντρο του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ «ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ».

Φύλλα τής Εφημερίδας τής Κυβερνήσεως (ΦΕΚ) σχετικά με το Γαλαξίδι. Μέρος 11^ο

Στο πλαίσιο του εντοπισμού ΦΕΚ με στοιχεία για το Γαλαξίδι, παρουσιάζουμε αυτά που αφορούν Νομικά Πρόσωπα στο Γαλαξίδι.

Υπενθυμίζεται ότι σε πολλές περιπτώσεις, στην παρουσίαση των θεμάτων των ΦΕΚ, έχουμε διατηρήσει την αρχική διατύπωση και ορθογραφία.

Γιώργος Χάλκος

ΦΕΚ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΕΣ ΠΟΥ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΗΚΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ (1838-1962)			
A/A	ΘΕΜΑ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ	ΦΕΚ	ΣΕΛΙΔΑ
ΦΕΚ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΙΜΗΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΣΕ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΕΣ (1838-1962)			
1	Απενεμήθη ο αργυρός σταυρός των ιπποτών του τάγματος του Σωτήρος εις τον Δεδούσην Κ., πλοίαρχον γ' τάξεως	5Α/05-02-1838	24
2	Απενεμήθη τω κ. Δεδούση Ευσταθίου Χαρδαβέλα, Δημάρχω Γαλαξειδίου, ο αργυρός σταυρός των ιπποτών του Β. τάγματος του Σωτήρος	31Α/20-07-1871	222
3	Απενεμήθη ο αργυρός σταυρός των ιπποτών του Β. τάγματος του Σωτήρος εις τον κ. Λ. Καραλίβανον ιατρόν και Βουλευτήν Γαλαξειδίου	52Α/06-12-1871	376
4	Απενεμήθη ο αργυρός σταυρός των ιπποτών του Β. τάγματος του Σωτήρος εις τον κ. Νικόλαον Λουκέρην, Δήμαρχον Γαλαξειδίου	15Α/17-03-1882	70
5	Απονέμεται ο αργυρός Σταυρός των Ιπποτών του Βασιλικού τάγματος του Σωτήρος εις τον κύριον Ιωάννην Μ. Μητρόπουλον, πρώην δήμαρχον Γαλαξειδιωτών, ένεκα των διακεκριμένων αυτού προς τον Δήμον του υπηρεσιών	54Α/28-02-1886	185
6	Προάγεται εις τον Χρυσούν Σταυρόν των Ιπποτων του Βασιλικού Τάγματος του Σωτήρος ο Δήμαρχος Γαλαξειδίου Ν. Λουκέρης	342Α/12-12-1886	1136
7	Απονέμεται ο αργυρός Σταυρός των Ιπποτών του Βασιλικού τάγματος του Σωτήρος εις τον Δήμαρχον Γαλαξειδίου Ν. Λουκέρην (μάλλον υπάρχει λάθος στο ΦΕΚ, γιατί ο Λουκέρης έχει ήδη τον χρυσούν Σταυρόν)	30Α/02-02-1890	122
8	Απονομή του Χρυσού Σταυρού του Β. Τάγματος τής Ευποιίας εις την Ζωήν Τσιγγούνη	15Γ/24-01-1959	104
9	Απονομή του Σταυρού των Ανωτέρων Ταξιαρχών του Βασιλικού Τάγματος του Φοίνικος εις τον Νικόλαον Ευθ. Βλάμην	172Γ/06-07-1962	1018
ΦΕΚ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΧΟΡΗΓΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ ΣΑΘΑ (1883-1915)			
1	Διά την αντιγραφίν και έκδοσιν των εν τοις αρχείοις τής Ενετίας χειρογράφων εκθέσεων (relazioni) των εν Πελοποννήσω και αλλαχού της Ελλάδος προβλεπτών στρατηγών και λοιπών Ενετών Αρχόντων κατά τον χρόνον τής Ενετοκρατίας, το Δημόσιον θα εξακολουθήση να χορηγεί εις τον Κ. Σάθαν κατά μήνα ποσόν εκ δραχ. 225, μέχρι τέλους του έτους 1885	195Α/14-05-1883	1085
2	Διά την έκδοσιν των εν τοις αρχείοις τής Ενετίας εκθέσεων (relazioni) των εν Πελοποννήσω και αλλαχού της Ελλάδος Ενετών Αρχόντων, το Δημόσιον θα χορηγεί εις τον Κ. Σάθαν κατ' έτος ποσόν εκ δραχ. 6.230, αντί 200 αντιτύπων εξ εκάστου Τόμου	262Α/06-07-1883	1498
3	Διά την έκδοσιν των εν τοις αρχείοις τής Ενετίας εκθέσεων (relazioni) των εν Πελοποννήσω και αλλαχού της Ελλάδος Ενετών Αρχόντων, το Δημόσιον θα χορηγήση εις τον Κ. Σάθαν διά το έτος 1887 ποσόν εκ δραχ. 6.000, αντί 200 αντιτύπων του εκδοθησομένου τελευταίου Τόμου	201Α/27-07-1887	814
4	Διά εύρεσιν και συλλογήν αρχαίων χειρογράφων, το Δημόσιον θα χορηγήση εις τον Κ. Σάθαν διά το 1901 ποσόν εκ δραχ. 3.000	20Α/03-02-1901	176
5	Διά εύρεσιν και συλλογήν αρχαίων χειρογράφων, το Δημόσιον θα χορηγήση εις τον Κ. Σάθαν διά το 1902 ποσόν εκ δραχ. 3.000	73Α/12-04-1902	190
6	Διά Μεσαιωνικά Μελέτας, το Δημόσιον θα χορηγεί εις τον Κωνστ. Σάθαν κατ' έτος ποσόν εκ δραχ. 1.200	154Α/26-04-1910	844
7	Διά Μεσαιωνικά Μελέτας, το Δημόσιον θα χορηγήση εις τον Κωνστ. Σάθαν διά το έτος 1912 ποσόν εκ δραχ. 1.200	20Α/21-01-1912	120
8	Διά προσωπικήν σύνταξιν εις την χήραν του Κωνσταντίνου Σάθα, το Δημόσιον θα χορηγεί κατά μήνα ποσόν εκ δραχ. 200	26Α/21-01-1915	187

Κοινωνικά – Δωρεές – Συνδρομές

Γεννήσεις

Το ζεύγος Παντελή Μουντεβελή και Κλαίρης Ποντίκα απέκτησε κοριτσάκι.

Το ζεύγος Παναγιώτη Αναστασίου Βούλγαρη και Βασιλικής Βασιλείου απέκτησε αγοράκι.

Το ζεύγος Γεωργίου Πολύζου τού Νικολάου και Χρυσούλας Αρβανίτου τού Αλεξάνδρου απέκτησε κοριτσάκι.

Το ζεύγος Ιωάννη Πέτσα και Σοφίας Νικ. Θεοχάρη απέκτησε κοριτσάκι.

Στους ευτυχείς γονείς ευχόμαστε να ζήσουν τα νεογέννητα.

Βαπτίσεις

Στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου στο Γαλαξίδι βαπτίστηκε το κοριτσάκι τού ζεύγους Χρήστου Πετρολέκα και Κωνσταντίνου Σχίζα. Ο ανάδοχος Χρήστος Μιχαήλ έδωσε το όνομα **Αικατερίνη**.

Στους ευτυχείς γονείς και ανάδοχο πολλές καλές ευχές, να ζήσει το νεοφώτιστο.

Πένθη

Απεβίωσε στην Αμφισσα και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι ο Ιωάννης Σταύρου Καραβίδας, σύζυγος τής Αικατερίνης Κατσαντώνη.

Απεβίωσε στην Ιτέα και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι ο Κωνσταντίνος Σταύρου Βαλιώτης.

Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο κοιμητήριο Ζωγράφου η Παναγιούλα, χήρα Βίκτωρος Λαβέτζη, το γένος Γεωργίου Πορτούλα.

Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Γαλαξίδι η Κωνσταντίνα Δελαγγραμμάτικα.

Απεβίωσε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στο Μαρούσι η Μαίρη, χήρα Ανδρέα Βομβογιάννη. Είχε έντονη παρουσία στο Γαλαξίδι με διαρκές ενδιαφέρον στη συνέχεια τής ιατρικής προσφοράς τού αείμνηστου συζύγου της καρδιοχειρουργού Ανδρέα Βομβογιάννη και του συνταξιούχου πλοιάρχου πλοηγού Αναστασίου Βομβογιάννη, ο οποίος με το άοκνο ενδιαφέρον του και κόπο εργάστηκε για το Ναυτικό και Ιστορικό μας Μουσείο. Η αποβίωσασα υπήρξε από τα επιστημονικά στελέχη τού «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ».

Απεβίωσε στο Γαλαξίδι όπου και κηδεύτηκε ο Κώστας Πανουργιάς Γούναρης. Ήταν χαρακτηριστικός τύπος από την νεότερη γενιά τού Γαλαξειδιού. Τίμιος κι εργατικός στο Εμπορικό Ναυτικό και στη συνέχεια στα Μεταλλεία Ιτέας. Πρόθυμος με μεγάλη καρδιά, αγαπητός στη μικρή κοινωνία μας, αφήνει ένα κενό στην οικογένειά του και τη γειτονιά του, στην αγορά, που με αγάπη τον αποχαιρέτησε ως την τελευταία του κατοικία. Ο Κώστας ήταν μεγαλόσωμος και μεγαλόψυχος. Έφυγε σχετικά γρήγορα.

Απεβίωσε στην Αμερική ο Σταύρος Κοτωρός. Ήταν δεύτερη γενιά των Ελλήνων τής Αμερικής, όταν ο πατέρας του Θανάσης Κοτωρός φεύγοντας από το Γαλαξίδι εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Αμερική, όπου εργαζόμενος δημιούργησε την οικογένειά του εκεί, χωρίς να παύσει να ενδιαφέρεται και επισκέπτεται το Γαλαξίδι.

Τις οικογένειες θερμά συλλυπούμαστε και ευχόμαστε για την ανάπαυσή τους.

Δωρεές στο Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών

Για τις ανάγκες τού Σύνδεσμου Γαλαξειδιωτών και του εκδοτικού έργου του, της εφημερίδας «το Γαλαξίδι», προσέφεραν οι παρακάτω:

Η κα Ευσταθία Καβύρη στη μνήμη τής αγαπημένης της φίλης Μαρίας Λέκα 50 ευρώ.

Η κα Ευανθία Μαρίνη στη μνήμη τού συζύγου της και των αδελφών της 50 ευρώ.

Ο Κωνσταντίνος Γούναρης για τους καλούς σκοπούς τού Σύνδεσμου 200 δολάρια.

Το Δ.Σ. τού Συλλόγου τούς ευχαριστεί για την ενίσχυση και το ενδιαφέρον τους.

Δωρεές προς την Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως τού Σωτήρος

Εκτός των δωρητών που δημοσιεύτηκαν στο φ. 777 τού Ιανουαρίου 2022 τής εφημερίδας «το Γαλαξίδι» αρκετοί συμπολίτες και συμπολίτισσες προσέφεραν, άλλοι εκ του περισσεύματος και άλλοι εκ του υστερήματός τους μικρότερα ποσά προς αντιμετώπιση αναστήλωσης τού καθολικού τής Ιεράς Μονής που προβλέπεται να ολοκληρωθούν αρχές φθινοπώρου..

Η επιτροπή αναστήλωσης ευχαριστεί θερμά τους δωρητές.

Για την επιτροπή, Ηρακλής Κουτρούμπας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

1. Στις αρχές Μαρτίου συνδρομητής μας κατέθεσε 25 ευρώ στο λογαριασμό τής Εθνικής για το 2022, χωρίς όμως να προσθέσει το όνομά του. Παρακαλείται να μας ενημερώσει στο e-mail τού Σύνδεσμου ή στο τηλέφωνο 210 4111208.

2. Παρακαλείσθε στο εξής να μην καταθέτε επιταγές στα ΕΛ.ΤΑ. Καταθέτετε τη συνδρομή σας ηλεκτρονικά και, εάν επιθυμείτε να πληρώσετε μετρητά, επισκεφθείτε το Γραφείο τού Σύνδεσμου, αφού κλείσετε ραντεβού στο τηλέφωνο 210 4111208.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο τεύχος τής εφημερίδας μας τού Φεβρουαρίου, αριθμός 778, στην 4η σελίδα στην πρώτη από τις επισημάνσεις γράψαμε εκ παραδρομής «...η κα Μενδώνη ανακοίνωσε σε συνάντησή της με το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Ιωάννη Δ. Μπούγα...». Το σωστό είναι «...η κα Μενδώνη ανακοίνωσε σε συνάντησή της με το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φωκίδας και το Βουλευτή Φωκίδας κ. Ιωάννη Δ. Μπούγα...».

Πλήρωσε τη συνδρομή σου για την εφημερίδα «το Γαλαξίδι», αν κι εσύ επιθυμείς να συνεχίσει την έκδοσή της.

Δωρεές προς την Εστία Άγιος Νικόλαος

Το Ίδρυμα Εστία Άγιος Νικόλαος στο Γαλαξίδι αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει θερμά:

Το Δικηγόρο Ευστάθιο Δελμούζο για την επί σειρά ετών νομική υποστήριξη που μας παρέχει.

Την εταιρεία Würth Hellas S.A. και το Δ/ντή κ. Δημήτριο Ασήμωση για τη συνεχή υλική και ηθική στήριξη που μας παρέχουν.

Την εταιρεία «Γαλαξίδι Θαλάσσιες Καλλιέργειες» και την κα Αθανασία Παντελεμονίτου για τη συνεχή προσφορά ψαριών και την υποστήριξη σε κάθε μας δραστηριότητα.

Την εταιρεία Φ.ENG Consulting Engineers L.P. και τον κ. Νικόλαο Φουσέκη για τη βοήθειά τους και τις πολύτιμες συμβουλές τους.

Την εταιρεία Verlag C.H. Beck OHG για τη δωρεά της.

Την κα Βαρβάρα Σολομωνίδου για τη δωρεά της στη μνήμη Ερμή Θεοχαρόπουλου.

Την κα Αναστασία Γαρδέλη για τη διαρκή στήριξη και προσφορά της .

Τους κ. Γεώργιο Χατζηπασχάλη, Νικόλαο Χατζηπασχάλη και Νικόλαο Ζαχαρίου για τη δωρεά τους στη μνήμη Ερμή Θεοχαρόπουλου.

Την κα Ολυμπία Μαντζούρου για τη διαρκή ενίσχυση του έργου μας.

Την κα Μαργαρίτα Χρυσάνθου για τη δωρεά χρηματικού ποσού.

Τον κ. Αθανάσιο Μιχελή για τη δωρεά του στη μνήμη Βασιλικής Ρούσσου.

Την κα Όλγα Κασσωτάκη για την πολύτιμη βοήθειά της και το χρόνο που αφιέρωσε για την Εστία.

Την ιατρό Δήμητρα Αρβανίτη για τη στήριξή της.

Τον κ. Στέλιο Μπόμπουλα για τη δωρεάν παροχή υπηρεσιών στα άτομα τής Εστίας.

Την κα Αργυρούλα Λυμπέρη για τη δωρεάν παροχή υπηρεσιών στα άτομα τής Εστίας.

Τη μεταφορική εταιρεία «Καπούρος» για τη δωρεάν παροχή υπηρεσιών.

Την κοινότητα «Lebensgemeinschaft» στη Γερμανία για τη διαρκή στήριξή της.

Τον κ. Frieder Obbelode για τη δωρεά του σε μηνιαία βάση.

Την Εφημερίδα «το Γαλαξίδι» για την δωρεάν καταχώρηση των μηνυμάτων μας.

Σε αυτή τη δύσκολη περίοδο, οποιαδήποτε δωρεά είναι πολύ σημαντική για το Ίδρυμά μας και θα εκτιμηθεί ιδιαίτερος. Ο λογαριασμός Εθνικής Τράπεζας τής «Εστίας Άγιος Νικόλαος» είναι ο εξής: IBAN 350110358000035829610597

Με εκτίμηση
Olafia Palmarsdottir
Πρόεδρος Δ.Ε.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις εισήλθε στη Σχολή Καλών Τεχνών, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών Ναυπλίου ο Γεώργιος Μιχαήλ Μπούδανης, εγγονός τού Δημήτρη και της Χαίδως Μπούδανη-Καραλιώτη.

Του ευχόμαστε υγεία και πρόοδο στις σπουδές του.

Συνδρομές εφημερίδας «το Γαλαξίδι»

Γιαννίτης Θεόδωρος τού Αθανασίου
Καβύρη Ευσταθία
Κοκμοτός Σπύρος
Κυριαζάνος Δημήτριος
Κυριαζόπουλος Χρήστος και Όλγα
Μάνδρου Κωνσταντίνα
Μαρίνη Ευανθία
Μαρκέτης Θωμάς
Μαρματάκης Ευστάθιος
Μητράκος Παναγιώτης
Παρασκευάς Αθανάσιος
Πλατώνη Μαρία
Ποντίκας Παναγιώτης
Σκαντζή Στέλλα
Σκαντζής Νικόλαος
Τουρντζή Ευαγγελία
Φωτόπουλος Απόστολος
Χρυσόχου Φωτεινή

Συνδρομή εφημερίδας εξωτερικού

Γούναρης Κωνσταντίνος

Δωρεά στον Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου Προδρόμου

Για τις ανάγκες τού Ιερού Ναού προσέφεραν στη μνήμη των αγαπημένων τους γονέων Ευθυμίου και Παναγιούλας Μπαρλιακού καθώς και των θείων τους Κων/νου και Βασιλικής Μαρδάκη (Κολιά) το ποσό των 100 ευρώ τα παιδιά και ανίψια τους Νικόλαος και Μπήλια Μπαρλιακού.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο τούς ευχαριστεί θερμά.

γνωρίζετε ότι...

Η πολύτεκνη οικογένεια στον αγώνα τής Εθνεγερσίας έδωσε πρώτο το «παρών», μια και οι περισσότεροι από τους ήρωες τού '21 προέρχονταν από πολύτεκνες οικογένειες ή ήταν οι ίδιοι πολύτεκνοι;

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης είχε 12 αδέρφια, ενώ η ευρύτερη οικογένεια των Κολοκοτρωναίων διέθετε, πριν ξεσπάσει η Επανάσταση, 150 ετοιμοπόλεμους άνδρες. Ο στρατηγός Μακρυγιάννης ήταν υπερπολύτεκνος με 12 παιδιά. Ο μεγαλοεπιχειρηματίας Εμμανουήλ Παππάς, αρχηγός τής επαναστάσεως στη Χαλκιδική, που θυσίασε στον Αγώνα τα 6 του αγόρια και διέθεσε τα πάμπολλα πλούτη του, είχε 9 παιδιά. Ο Κωνσταντίνος Κανάρης ήταν πατέρας 7 παιδιών. Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος είχε 5 παιδιά, ο Ανδρέας Μιαούλης 5 και ο Πανουργιάς 8. Ο Παπαφλέσσας, η θρυλική μορφή τής μεγάλης μάχης στο Μανιάκι, είχε 18 αδέρφια. Ο Αθανάσιος Διάκος, ο ήρωας τής Αλαμάνας, 12 αδέρφια και ο μαρτυρικός καλόγερος Σαμουήλ 11. Ο πρώτος Κυβερνήτης τής Ελλάδος Ιωάννης Καποδίστριας είχε 8 αδέρφια και ο Δεληγιάννης 8 παιδιά.

Η ΕΥΣΕΒΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΗ

Ο ήρωας τής επανάστασης του 1821, Κωνσταντίνος Κανάρης, είναι γνωστότερος ως ατρόμητος μπουρλοτιέρης, διότι ανατίναξε τη ναυαρχίδα του τουρκικού στόλου τη νύχτα τής 6ης προς την 7η Ιουνίου του 1822 στο λιμάνι τής Χίου, την υποναυαρχίδα του τουρκικού στόλου τη νύχτα τής 28ης προς την 29η Οκτωβρίου του 1822 κοντά στην Τένεδο, μία φρεγάτα τουρκική στις 5 Αυγούστου του 1824 κοντά στη Σάμο και μία κορβέτα λίγο αργότερα κοντά στη Μυτιλήνη. Αλλά όσοι αναφέρονται στον Κανάρη, δεν υπογραμμίζουν επαρκώς ότι ήταν ευσεβής χριστιανός, ταπεινός άνθρωπος, τίμιος υπερπολύτεκνος οικογενειάρχης με επτά παιδιά, φιλόπατρις και προπαντός ότι είχε απόφραση θανάτου.

Γεννήθηκε από φτωχούς γονείς στα Ψαρά το 1793. Έχασε από μικρός τον πατέρα του και εργαζόταν ως μούτσος στο εμπορικό πλοίο ενός θείου του. Το Φεβρουάριο του 1821 ταξίδευε, ως καπετάνιος πλέον, προς την Οδησό, διότι ο θεός του στο μεταξύ, είχε πεθάνει. Εκεί, πληροφορήθηκε την Επανάσταση του Αλέξανδρου Υψηλάντη στη Μολδοβλαχία. Επέστρεψε στα Ψαρά, για να πάρει κι αυτός μέρος στο μεγάλο Αγώνα.

Τον Απρίλιο του 1822 έπλευσε στη Χίο, είδε από κοντά το κατεστραμμένο νησί με τα δεκάδες χιλιάδες θύματα (33.000 και πλέον) της τουρκικής θηριωδίας και η καρδιά του σπάρραξε από τον πόνο. Στα Ψαρά, η δημογεροντία του νησιού συγκάλεσε τοπική Βουλή, για να συζητήσουν το πώς θα αντιμετώπιζαν την τουρκική απειλή. Παρουσιάστηκε, τότε, μπροστά τους ο νεαρός Κανάρης και είπε... «Δώστε ένα πυρπολικό! Θα επιτεθώ, εγώ, εναντίον του τουρκικού στόλου!»

Ανέλαβε ριψοκίνδυνη αποστολή, γνώριζε ότι περισσότερες πιθανότητες είχε να πεθάνει, παρά να γυρίσει πίσω ζωντανός. Η σύζυγός του ήταν ετοιμόγεννη και περίμεναν, από ώρα σε ώρα, το πρώτο τους παιδί. Αλλά, είχε απόφαση θανάτου... Προσευχήθηκε γονατιστός μπροστά στην εικόνα τής Παναγίας, λειτουργήθηκε, κοινωνήσε των Αχράντων Μυστηρίων και ξεκίνησε. «Κωνσταντή, θα πεθάνεις...», είπε στον εαυτό του.

Εφθασαν στη Χίο μαζί με τον εφάμιλλό του Πιπίνο και τους 42 ναύτες του πληρώματος την νύχτα εκείνη που οι Οθωμανοί γιόρταζαν το μπαϊράμι τους. Δύο χιλιάδες διακόσιοι ογδόντα έξι Τούρκοι γλεντούσαν επάνω στην ναυαρχίδα. «Το σταυρό σας και ρίξτε τους γάντζους!», είπε στους ναύτες του όταν πλησίαζαν. Έκανε κι αυτός το σταυρό του και ψιθύρισε: «Στο όνομα τού Κυρίου». Κόλλησε το μικρό πυρπολικό στο μαύρο σκαρί τής τουρκικής ναυαρχίδας, άναψε το καυσόξυλο και απομακρύνθηκε γρήγορα. Σε πολύ λίγο η φωτιά τού πυρπολικού μεταδόθηκε στη ναυαρχίδα και την έκανε παρανάλωμα τού πυρός. Από τους Τούρκους που γλεντούσαν πάνω σε αυτή, μόνο διακόσιοι σώθηκαν. Αργότερα, την ώρα που η τουρκική ναυαρχίδα βυθιζόταν, συναντήθηκαν στο πέλαγος οι δύο καπετάνιοι, ο Υδραίος Πιπίνος με τον Κανάρη και απέδωσαν στη δύναμη τού Σταυρού το τρόπαιο τής νίκης βροντοφωνάζοντας: «Νίκη τού Σταυρού!»

Όταν επέστρεψαν στα Ψαρά, η δημογεροντία του απένειμε το δάφνινο στεφάνι. Ο Κανάρης κατευθύνθηκε στη εκκλησιά, το απέθεσε στα πόδια τής Παναγίας κάνοντας εδάφια μετάνοια προσκυνώντας την Αειπάρθενο προστάτιδα τού Έθνους και είπε: «Δικό σου είναι, Παναγιά μου»

Αυτή τη θαυμάσια σκηνή απαθανάτισε ο ποιητής Γεώργιος Δροσίνης γράφοντας...

«Μεσάνυχτα ο πυρπολητής εγύρισε
Και πήδησε απ' το γρήγορο καϊκι
Πιστός να φέρει με τα πόδια ολόγυμνα
στην εκκλησιά το τάμα για τη νίκη.
Το χέρι που άτρεμο έσπειρε τον θάνατο
με το δαυλό – το φοβερό το χέρι –
τώρα ταπεινωμένο και τρεμάμενο στην Παναγία ανάβει αγιοκέρι.»

Μετά τον άθλο αυτόν του Κανάρη πήγε να τον συγχαρεί ο πλοίαρχος τού αγγλικού στόλου και τον ρώτησε: «Ποιο ήταν το μυστικό τής επιτυχίας σας;» Κι ο Κανάρης απάντησε: «Ένα είναι το μυστικό μας, η αγάπη στην Πατρίδα μας».

Αργότερα, όταν ελευθερώθηκε η Πατρίδα μας, ο Κανάρης με την οικογένειά του έμειναν στην Αθήνα, στη συνοικία τής Κυψέλης. Εκεί τους επισκέφτηκε για να τους συγχαρεί η Σουηδή περιηγήτρια Φρειδερίκη Μπρέμερ. Εντυπωσιάστηκε με τη σεμνότητά τους. Η σύζυγός τού Κανάρη στεκόταν δίπλα στο σύζυγό της σιωπηλή.

Τη ρώτησε η περιηγήτρια: «Ποια ήταν τα συναισθήματά σας, όταν ξεκίνησε ο σύζυγός σας για την τόσο δύσκολη αποστολή;» Κι αυτή απάντησε: «Ήθελα να με πάρουν μαζί τους, δε με πήραν γιατί ήμουν ετοιμόγεννη. Ούτε όταν επέστρεψαν στα Ψαρά, νικητές, με άφησαν οι γυναίκες που παράστεκαν στον τοκετό μου να τρέξω στην εκκλησιά κοντά του. Όταν έπειτα ήλθε ο Κωνσταντής στο σπίτι και κατάλαβα από τα καψίματα στο δέρμα και τα φρύδια του τον μεγάλο κίνδυνο που διέτρεξε, δεν μπόρεσα να κρατηθώ...έτρεχαν ποτάμι τα δάκρυα από τα μάτια μου. Ήταν τόση η συγκίνησή μου, ώστε μόλις με τα βίαια μπόρεσα να αισθανθώ κι εγώ τη χαρά τού ανδρός μου που έπαιρνε στα χέρια του το πρώτο μας παιδί.»

Πολλοί επίσημοι επισκέπτονταν συχνά τον Κανάρη, διότι διετελέσε, άλλωστε, δύο φορές πρωθυπουργός. Στις ερωτήσεις τους, απαντούσε πάντοτε ταπεινά: «Ευχαριστώ το Θεό που επέτρεψε σε ένα μικρό ναύτη ενός Ελληνικού νησιού, από τα πιο μικρά, να κάνει κάτι ελάχιστο για την Πατρίδα του.»

Τέτοιοι ταπεινοί και ακεραίοι άνθρωποι πολέμησαν το 1821, για να είμαστε εμείς, σήμερα, ελεύθεροι!!

Ειρήνη Μαρκέτη

Εορτασμός 25ης Μαρτίου 1821 στο Γαλαξειδί

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)

Δοξολογία

Στον μητροπολιτικό μας ναό τού Αγίου Νικολάου παρακολουθήσαμε τη θεία Λειτουργία, μετά το πέρας τής οποίας ακούσαμε τον πανηγυρικό τής ημέρας από την κα Κων/να Δούρου, Δ/ντρια τού Νηπιαγωγείου μας. Ήταν ομιλήτρια που καθήλωσε το εκκλησίασμα με την πλούσια, εμπειριστατωμένη ιστορικά έρευνά της από τους αγώνες των αρχαίων προγόνων μας, για την ελεύθερη πατρίδα, μέχρι και τις εμπόλεμες ημέρες Ρωσίας-Ουκρανίας, τις οποίες με δέος παρακολουθούμε.

Κατάθεση στεφάνων

Ακολούθησε κατάθεση στεφάνων, μετά την επιμνημόσυνη δέηση στην πλατεία Ηρώων, τα οποία κατέθεσαν ο Αντιπρόεδρος τής Δημοτικής μας Ενότητας, ο Αντιπρόεδρος, εκ μέρους τής Εθνικής Αντίστασης, εκπρόσωποι από το Λιμενικό Ταμείο Γαλαξειδίου, από τα σχολεία μας –Λύκειο, Γυμνάσιο, Δημοτικό και Νηπιαγωγείο–, ΙΕΚ, Σύνδεσμο Γαλαξειδιωτών, Σύνδεσμο Αναπήρων και Θυμάτων Πολέμου, Φιλοδοσικής, ΝΑΤ, Ναυτικό Όμιλο Γαλαξειδίου, Σύνδεσμο Γυναικών και Σύνδεσμο Ξενοδόχων Γαλαξειδίου και Αγίων Πάντων.

Ο Αντιδήμαρχος Γαλαξειδίου κ. Ευθύμιος Γρίβας καταθέτει στεφάνι στην πλατεία Ηρώων.

Τα παιδιά τού Δημοτικού με την ελληνική σημαία στην πλατεία Ηρώων.

Μαθητική παρέλαση

Σύμφωνα με το εορταστικό πρόγραμμα, ακολούθησε παρέλαση των μαθητών και μαθητριών των σχολείων μας με εντυπωσιακή παρουσία μαθητών φουστανελοφόρων και μαθητριών με εθνικές ενδυμασίες. Ήταν συγκινητική η κορμοστασιά τσολιαδων περήφανων και μαθητριών με τοπικές στολές. Αξίζει να αναφέρουμε την όλη πειθαρχία τής μαθητικής κοινωνίας και την έντονη παρακολούθηση των εκπαιδευτικών μας, παρότι έχει μεσολαβήσει μεγάλο χρονικό διάστημα αναστολής εκδηλώσεων, λόγω τής πανδημίας.

Με τη σειρά μας ευχόμαστε πρόοδο των νέων μας και να είμαστε ελεύθεροι όλοι μας σε ειρηνικούς καιρούς. Με προσφορά και ήθος να συμμετέχουμε αγωνιζόμενοι για το τοπικό και ευρύτερο αγαθό τής πατρίδας μας και της ανθρωπότητας.

Συγχαρητήρια σε όσους παρήλασαν, σε όσους εργάσθηκαν για τις εορταστικές εκδηλώσεις και σε όλους όσους συμμετείχαν και τις παρακολούθησαν, «για του Χριστού την πίστη την Αγία και της Πατρίδας την Ελευθερία».

Νηπιαγωγείο

Δημοτικό

Γυμνάσιο

Λύκειο

Γαλαξειδί, 25η Μαρτίου 2022